

de Regler, der fremtidig ville komme til Anvendelse.

Med Hensyn til den ny § 5 har den ærede Ordfører allerede givet en fyldestgørende Forklaring af, hvorfor dette er en ligefrem Konsekvens af § 4, hvorledes man ikke ret vel kan blive staaende ved, naar man i § 4 tillader Kommunerne at gaa over til en Indkomstskat og derigennem ogsaa give dem Adgang til at ramme Aktieselskaber, at lade de Kommuner, der ikke ville gaa over til den ny Indkomstskat, fremdeles blive i den Stilling, at de ikke gennem den personlige Kommuneskat kunne ramme Aktieselskaberne. Det har været et brændende Spørgsmaal i lang Tid, at Kommunerne ikke kunde faa Skat af Aktieselskaber. Det var i lang Tid saaledes, at hele Spørgsmaalet om den mellemkommunale Beskatning blev betegnet som et Spørgsmaal om Kommunernes Adgang til at beskatte Aktieselskaber, det var Kvintessensen i Spørgsmaalet. Naar vi her give en Del Kommuner Adgang til at beskatte Aktieselskaber, maa vi aabne ogsaa de andre Kommuner Adgang til det samme, fordi de ellers ville blive brøstholdne. Andet findes der, saa vidt jeg kan se, ikke i § 5.

Endelig komme vi til § 8, og det forekommer mig, at den ærede Ordfører ikke lagde den Vægt paa § 8 som paa de øvrige Paragraffer, og i den Henseende kan jeg, hvis jeg har forstaaet ham rigtig, ganske slutte mig til ham. Naar man vil tage disse Bestemmelser med, er det ganske rimeligt ogsaa at tage § 8 med; thi den er i Virkeligheden kun en nærmere Udførelse af, hvad der navnlig i Jylland har fundet Sted i betydeligt Omfang i længere Tid. Vejle Amt har været bekendt for sine Skattevedtægter, hvorved Ligningen paa Formue og Lejlighed er bleven reguleret i de paagældende Sognekommuner. Det samme Forhold har vist fundet Sted i de andre Amtsråds kredse, og hvis jeg har læst § 8 rigtig, gaar den kun ud paa at give saadanne Regler for Ligningen paa Formue og Lejlighed, at det bliver muligt at appellere saadanne Afgørelser. Det er jo Hovedmanglen ved den bestaaende Ligning paa Formue og Lejlighed, at den foretages i den Grad udelukkende efter et Skøn, at enhver Appel bliver saa godt som umulig eller betydningsløs, og det er ikke noget, der stemmer med de Fordringer til Retfærdighed, man har nu til Dags, og navnlig ikke efter, at Landkommunerne paa mangfoldige Steder have udviklet sig saa stærkt, at de ikke længere have den op-

rindelige Skikkelse som rene Landkommuner. Der siges nu her, at man skal have saadanne Data til Stede, paa hvilket Skønnet skal være grundet, at der kan gøres Rede for, hvorledes Skatteansættelsen er fremkommen. Hvis man ikke vil gøre dette, idet man udøver sit Skøn, begaar man i Virkeligheden en Uret mod Skatteyderen, fordi han, som sagt, ikke vil kunne gennemføre en Appel, naar han ikke en Gang kan faa at vide, paa hvilket Data Skønnet er grundet. Bestemmelsen har særlig Betydning i Landkommunerne. Forholdet er jo dette, at Købstadkommunerne allerede efter Kommunallovens § 35 have en Adgang til at faa saadanne Vedtægter, og de ere i den Grad gennemførte i Købstæderne, at man vel nok uden at møde nogen stærkere Indsigelse kan sige, at Ligningen paa Formue og Lejlighed i Købstæderne for en stor Del har tabt Karakteren af at være en egentlig Formue- og Lejlighedsskat og meget har nærmet sig til at blive en Indkomstskat.

De øvrige Ændringer har jeg ikke noget at bemærke til. Det gælder ogsaa Ændringen uden for Betænkningen, der, som sagt, er en ren Redaktionsændring. I Henhold til mine Udtalelser her skal jeg sige, at hvis Flertallets Ændringsforslag blive vedtagne, skal jeg modtage dem med Tak, for saa vidt som dette betyder en betydelig Tilnærmelse til Regeringsforslaget i Sammenligning med Flertallets tidligere Stilling, og jeg skal modtage det saaledes ændrede Lovforslag tillige som et efter min Overbevisning godt Grundlag for Sagens videre Gang og med Haabet om saaledes at kunne føre Sagen igennem.

Jørgensen: Naar jeg har anmodet om at faa Ordet ved denne Sags 2den Behandling, er det ganske særlig, fordi jeg vil bringe en Tak til de to ærede Medlemmer af Udvalget, der have udtalt sig for, at det Beløb skal overgaa til Kommunerne, som Indkomstskatten maatte indbringe mere ud over, hvad Staten maatte tabe ved at afgive ¹/₃ af Gammelskatten og Land- og Ligningsskatten til Kommunerne. De to Herrer sige derom i Betænkningen, at da Hovedhensigten med det foreliggende Skattelovforslag har været at lette Kommunerne for de trykkende Byrder, og at Statskassen derfor skal bringe et Offer, saa ligger det ganske uden for Forslagets Tanke, at Staten skulde have en forøget Indtægt. Det forekommer mig, at det, de to Herrer der sige, er saa sandt og naturligt og saa nøje